

Братія! времето е дошло и ни вика да си диримъ нашия права. Нека го послушаме и се покажимъ предъ свѣтътъ, народъ достоенъ за свобода.—

На всѣкиго, былъ отъ каква и да е народность, па и на самія турчинъ, сядящецъ мирно, ще бжде почетена както честъта му, имота му, тжй сжщо и неговата вѣра. Намѣреніето ни е да изгонимъ неносното злоупотреѣбленіе и да си добіежъ народнитѣ права и свободата.—

Братія! Златогривія левъ реве изъ Балкана и ни вика. Нека всички се притечемъ подъ нѣговія препорецъ и сжгласно съ едни уста извикнемъ: *свобода или смъртъ!*.....—

Стара-Планина.

Привременното Правителство.

При това, презъ Юлія 1868 година подало сж е едно прошеніе отъ Привременното Бжлгарско правителство отъ Балкана до Султанъ Абдулъ Азиса, чрезъ което се изисква: че „Бжлгарскій народъ не глѣда на Султана като на свой непріятель, но като на свой господаръ, а причината спорядъ която Бжлгаритѣ сж се повдигнали и възстанали, — сж голѣмитѣ злоупотреѣбленія и несносни вече угнѣтенія, на които е изложенъ Бжлгарскій народъ.“ Молятъ го слѣдователно да заповѣда: „за да се въведжъ въ Турската Имперія свободни преобразования и равноправность;“ изказва се въобще въ тоза прошеніе, силното желаніе на Бжлгаритѣ, че „искать и ще искать свое самостоятелно самоуправленіе.“ Пб-долу се казва, че „ако и тозъ пжтъ не имъ се чуе молбата: то всичкій народъ ще бжде принуденъ да залови оржжіето и да послѣдва нашия примѣръ“ и проч. и проч.—

Хаджи Димитръ заедно съ Стефана Караджа, Ивана Христовича, и — съ цѣлатж си Дружина преминж Дунавъ-тъ на 7-й Юнія 1868 год. подъ Свищовъ, по направленіето къмъ Русчукъ съ главно намѣреніе: да отиди въ Балканскитѣ гори. Турското Правителство впрочемъ, извѣстено за преминуванъето